

De vegades hi ha escalades que ens sorprenen, sobretot quan d'entrada no hi tenim posades gaires expectatives. És el que passa amb la Via d'En Martí: Bona roca (tot i que hi ha algun tram dubtós), atlètica, continua, variada i amb un darrer llarg en diedre 100% diversió. Si a això li afegim un entorn fantàstic amb unes bones vistes sobre l'estació d'esquí del Port del Compte tenim com a resultat un gran dia d'escalada.

Tot i el grau moderat, el fet de que sigui sostinguda i amb passatges atlètics, la fa una mica més exigent del que pugui semblar sobre el paper.

· Via: D'en Martí

· Zona: Solsonès – Serra del Verd

Dificultat: V/A1 o 6a+
Llargària: 150 metres
Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Mitjà/baix

• Equipament: Via equipada amb espits i claus

• Material: 16 cintes exprés. Tot i que la via es pot fer amb el que hi ha posat, no estarà de més dur un joc de friends i/o tascons i un parell de cordinos per algun clau amb forat petit.

· Orientació: Sud-oest

Aproximació:

Des de Sant Llorenç de Morunys prenem la carretera que va direcció Tuixent (LV-4012) Al cap d'un quilòmetre d'haver sortit del poble de La Coma i tot just haver passat el desviament de les Fonts del Cardener, trobarem una pista a mà dreta amb un rètol que posa Cal Fité. Prenem aquesta pista asfaltada fins que s'acaba (just a Cal Fité). Des d'aquí anirem cap a la paret pel camí més evident, travessant la tartera.

L1(V)

Un gran bloc desprès ens servirà per situar el començament de la via. Aquesta s'inicia per una ampla fissura vertical en tendència a l'esquerra. Els primers metres són drets, fins i tot hi ha algun punt que extraploma una mica, però les preses que trobem són molt bones. Sortim a una petita feixa, seguim uns metres a l'esquerra i enfilem una mena de canal més dret, que ens mena a una lleixa on hi ha una savina i la primera reunió. 25 metres.

L2(V)

Hem de sortir per la dreta de la reunió per tal de situar-nos sobre una placa. El primer clau que trobem té el forat petit així que anirà bé portar una vaga o bé un mosquetonet. La línia segueix en diagonal cap a la dreta per després seguir recte amunt. En aquest tram més vertical podrem protegir molt bé una fissura amb un friend. Un cop s'acaba la placa hem d'anar cap a l'esquerra a buscar unes alzines. Fem la reunió a la que es troba més a l'esquerra. 25 metres.

L3(V/A1 o 6a+)

Sortim en diagonal a l'esquerra. Anirem trobant algun clau i espit. Als primers metres trobem algun bloc que balla una mica. Seguim en diagonal per la placa, cada cop sobre terreny més dret. Quan estem aprop del fil de l'esperó la via tira descaradament cap

amunt. Trobem dos claus molt junts, un dels quals té el forat petit. Després ve un bon "aleje" que podem protegir amb un tascó petit. Arribem a una petita lleixa, a partir d'aquest punt podem seguir en lliure o continuar en A1 fins la reunió; aquesta és extremadament còmoda. 45 metres.

L4(IV+)

Aquesta tirada és molt curta però maca de fer. Sortim de la reunió cap a l'esquerra i superem una sèrie de ressalts. Seguim cap una mena de llastra encastada. Aquí extraploma un xic, però de nou les preses són d'escàndol. Ens superem i escalem uns últims metres en diedre. 15 metres.

L5(V)

Aquesta tirada és la perla de la via. Comencem a pujar per un diedre perfecte: bones mans, bons peus i una ampla fissura per si no en tenim prou. El diedre queda barrat per un gran bloc que ens obliga a sortir-ne per l'esquerra. Ara arribem a una zona més descomposta i hem d'anar a buscar el diedre de l'esquerra, no tant estètic com el primer, però més fàcil. Al darrers metres haurem d'anar cap a la dreta per una mena de xemeneia fàcil que ens mena fins a la reunió. 45 metres.

Descens:

Iniciem el descens cap al sud-est, seguint un corriol poc fressat. Continuarem una estona fins trobar una alzina amb vagues i un mallon. Fem un primer ràpel curt que ens deixa a una segona alzina des d'on farem un darrer ràpel fins al terra. Seguim un corriol cap a l'oest que ens portarà cap a la tartera i el vehicle.

El que més m'ha agradat:

- · Via mantinguda i atlètica en el seu grau.
- Tercera reunió super-còmoda: una gran plataforma llisa on només hi falta un sofà.
- Diedre perfecte de la darrera tirada.
- · Lloc solitari i bucòlic.

El que no m'ha agradat tant:

 Algun tram amb roca una mica dubtosa, sobretot a la sortida de la tercera reunió i després de sortir del primer diedre de la darrera tirada.